

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Urtos/8/2025
Identifikačné číslo spisu: 8025200083
Dátum vydania rozhodnutia: 13.11.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Štíft
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:8025200083.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci odsúdeného S. R., v konaní o návrhu odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 13. novembra 2025 v Bratislave sťažnosť odsúdeného podanú proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 14. augusta 2025, č. k. 3Ntc/6/2025-25, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného S. R. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“) uznesením zo 14. augusta 2025, č. k. 3Ntc/6/2025-25, podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) a § 66 ods. 1 a § 67 ods. 1 Trestného zákona („Tr. zák.“) zamietol návrh odsúdeného S. R. o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Hradci Králové z 15. mája 2008, sp. zn. 6T/2/2008, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Prahe z 3. septembra 2008, sp. zn. 8To/88/2008, ktoré boli uznané na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 19. mája 2020, sp. zn. 3Ntc/2/2020, vo výmere dvadsaťtri rokov.

Proti tomuto rozhodnutiu v lehote ustanovenej v § 187 ods. 1 Tr. por. podal odsúdený S. R. sťažnosť ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia priamo do zápisnice, ktorú nezdôvodnil.

Spisový materiál bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „sťažnostný súd“) predložený na rozhodnutie o podanej sťažnosti 23. októbra 2025 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2025 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Podľa § 66 ods. 1 predvetie Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienčne prepustená až po výkone troch štvrtín trestu odňatia slobody.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov („zákon č. 549/2011 Z. z.“) súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „sťažnostný súd“) ako nadriadený súd na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. jednak správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť, jednak konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Sťažnostný súd zo spisového materiálu zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 19. mája 2020, sp. zn. 3Ntc/2/2020, právoplatným 13. júna 2020, bolo rozhodnuté o uznaní a vykonaní na území Slovenskej republiky rozsudku Krajského súdu v Hradci Králové z 15. mája 2008, sp. zn. 6 T 2/2008, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Prahe z 3. septembra 2008, sp. zn. 8 To 88/2008, v časti, ktorou bol S. R. uznaný za vinného zo spáchania trestných činov vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b) trestného zákona Českej republiky ako zvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 trestného zákona Českej republiky, krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. d) trestného zákona Českej republiky, porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 trestného zákona Českej republiky a pokusu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1, § 222 ods. 1 trestného zákona Českej republiky ako zvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 trestného zákona Českej republiky na skutkovom základe v ňom uvedenom, za čo mu bol uložený podľa § 219 ods. 2, § 35 ods. 1, § 29 ods. 1, ods. 2 a § 42 ods. 1, ods. 2 trestného zákona Českej republiky úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťtri rokov s tým, že odsúdený bol na území Slovenskej republiky pre výkon trestu zaradený podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Krajský súd v Prešove uznesením z 11. februára, sp. zn. 3Ntc/9/2024, právoplatným 11. februára 2025, zmenil spôsob výkonu trestu u odsúdeného tak, že odsúdený bol pre ďalší výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Krajského súdu v Prešove zo 17. augusta 2020, sp. zn. 3Ntc/2/2020, právoplatným 26. augusta 2020, bola odsúdenému podľa § 45 Tr. zák., § 18 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. do trestu odňatia slobody započítaná doba výkonu väzby v Českej republike od 26. októbra 2007 do 3. septembra 2008 a doba výkonu trestu odňatia slobody v Českej republike od 3. septembra 2008 do 3. augusta 2020.

Písomným podaním z 22. júla 2025, doručeným na krajský súd 28. júla 2025, odsúdený požiadal o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorého dôvody sú uvedené v napadnutom uznesení. O žiadosti odsúdeného rozhodol krajský súd na verejnom zasadnutí za účasti odsúdeného spôsobom uvedeným na začiatku tohto odôvodnenia.

Sťažnostný súd po posúdení veci uvádza, že z citovaných ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 67 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky, a to že vykonal trest v zákonom stanovenej dobe (formálna podmienka) a plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (materiálna podmienka), pričom pri rozhodovaní má súd prihliadnuť aj na povahu spáchaného trestného činu a v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

K formálnej podmienke sťažnostný súd konštatuje v súlade s napadnutým uznesením, že u odsúdeného je táto podmienka splnená vzhľadom k tomu, že už vykonal tri štvrtiny z uznaného a uloženého trestu.

Pokiaľ ide o otázku posúdenia splnenia materiálnej podmienky, aj v tomto sa sťažnostný súd stotožnil s napadnutým uznesením s tým, že od odsúdeného nie je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a záver o existencii vysokého rizika sociálneho zlyhania odsúdeného je viazaný na skutočnosti uvedené vecne správne v napadnutom uznesení, ktoré nie je potrebné opakovať v tomto rozhodnutí a na tieto sťažnostný súd odkazuje, pričom zdôrazňuje najmä nepriaznivú resocializačnú prognózu a vysoké riziko recidívy u odsúdeného podľa hodnotenia ústavu, kde vykonáva trest odňatia slobody (resp. podľa hodnotenia ohľadom výkonu trestu odňatia v Českej republike neplnil výkon trestu u odsúdeného svoj účel) a skutočnosť, že odsúdený je osobou opakovane odsúdenou pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti a trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Správne tiež krajský súd v napadnutom uznesení uviedol, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody za viaceré trestné činy vrátane mimoriadne závažného trestného činu vraždy navyše ako zvlášť nebezpečný recidivista.

V tejto súvislosti sťažnostný súd uvádza, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. „Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.“ (ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 952.).

Okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení relevantný význam, je podľa rozhodovacej praxe tunajšieho súdu aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane páchania trestnej činnosti, napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Urtost 3/2015 z 12. augusta 2015, sp. zn. 1 Tost 19/2015 z 10. septembra 2014, sp. zn. 3 Urtost 1/2015 z 25. februára 2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015 z 24. septembra 2015, sp. zn. 5 Urtost 2/2016 zo 7. apríla 2016.

Z uvedených skutočností vyplýva, že sťažnostný súd nezistil dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia, ktoré bolo vydané v súlade so zákonom, a preto podanú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.